

atin,
ritók

enben,
mellett).
épület.
omására hozni.
T"
tézet.
Fischer
a
nek tudomá-
gy az eddigi
is a n. érd.
et a legdisze-
an elvállalom s
és támogatást
ad szolid ki-
gója
yula,
kezesi intézet

Előfizetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.
Alap részletét illető minden köz-
emlény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
Telegr. K. Lajos könyvkereskedésében,
és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Hirdetési díj:
Négy hasábolos petit sorozat 5 kr. Nagyobb
terjedelmű a töltésű hirdetések alkü
szertint jutányos aron vetetnek fel. Bérleg-
díj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonosság sora 50 kr.
Nyilvántartás minden petit sora
50 krajczár.
Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőség-
ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. a.)
Kéziratok nem adódnak vissza.

Fölhívás előfizetésre!

A »Debreczen« XXIV-ik évfolya-
mának harmadik negyedére, mely július
hó elsején kezdődött, előfizetést nyitunk
bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket
előfizetéseik megújítására, valamint föl-
kérjük azokat, kik előfizetési díjaikkal
hátralékban vannak, hátralékaik kiegyen-
lítésére, mert mi is csak úgy felelhetünk
meg nem csekély kötelezettségeinknek,
ha az előfizetési díjak pontosan befoly-
nak.

A »Debreczen« előfizetési ára:
Egész évre 10 frt. —
Fél évre 5 frt. —
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy órá 1 frt. —

Vidéki t. előfizetőinket — a téve-
dések elkerülése végett — arra kérjük,
hogy az előfizetési díjakat egyszerűen e
czim alatt sziveskedjenek beküldeni: »A
Debreczen« kiadó-hivatalának, Debreczen.
(Nagyuj-utca, 1702. sz.)

A. DEBRECZEN.
szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A csonka honvédség.

Teljes egészében 15 millió 638.051
ezer forintot tesz ki az az összeg, mely-
lyet a magyar állam az idén a honvéd-
sége fordít. Olvassuk a honvédelmi mi-
niszterium költségvetésében, hogy ebből
az összegből nyernekedjen fedezetet a köz-
ponti igazgatás, a különböző intézetek
költségei és a honvédséget alkotó két
fegyvernem: a gyalogság és a lovasság
összes szükségletei.

Szó sincs róla, nagyon tekintélyes
pénzösszeget képvisel ez a kiadás is, me-
lyet szintén az adófizető polgároknak
kell kiizadni, de ezt az áldozatot kész-
séggel hozzuk meg. Igen számos intéz-
ményeink közt alig van egy is, mely
jobbban össze volna nőve a nemzeti köz-
érzülettel s nagyobb népszerűségnek ör-
vendene, mint a honvédség intézménye.

Bár hogyan erőltessük is a dolgot,
a magyar közvélemény nem tud és nem
tudhat megbarátkozni azzal a hagyomá-

nyos szellemmel, mely sajnos, közös had-
seregünk irányadó köreiből ma is ural-
kodik. A közös hadsereget nem lelkesi-
tik hazafias érzelmek, sőt gyakran kerül-
nek a napirendre oly tények, melyek azt
bizonyítják, hogy a közös hadsereg fel-
sőbb köreiből még mindig él a gyűlölet
minden ellen, a mi magyar.

Annál nagyobb a rokonszenv és az
érdeklődés honvédségünk iránt, mely
hus a mi husunkból, vér a mi vérünk-
ből. A közvéleményt mindig büszke ön-
érzettel tölti el, ha hallja, hogy a hon-
védség új és új katonai sikereket arat s
fejlődése folytonos. Ha már uralkodó
közjogi viszonyainknál fogva egyelőre
nincs megvalósítva az önálló nemzeti
hadsereg eszméje, némi vigaszt a nem-
zet abban keres és talál, hogy van hon-
védségünk, mely saját intézményünk s
melynek szelleme hazafias és magyar.

De hiába, örömmünk, elégtételünk e
részben is korlátolt. A honvédség intéz-
ményét is csak csonkán bírjuk.

A hadviselésnek korunkban sokféle
és nagy igényei vannak. Magas tőkélyre
vitt felfegyverkezési rendszer mellett a
személyes vitézség, a harci bátorság
még nem elegendők. Tény, hogy a hon-
védséget, mint önálló hadsereget, mai
szervezetében háboruba nem vezethetnők.

A magyar honvédség ma jól kikép-
zett gyalogság és lovasságból áll. A hon-
védezetekből megalakíthatók a dandá-
rok, de hadosztályok már nem. Nem,
mert a honvédségnek sem tüzérsége,
sem műszaki csapatjai nincsenek.

1868-ban, a honvédség szervezése-
kor, a bécsi osztrák katonai körök rossz
szemmel nézték az intézmény életbelép-
tét. És ha már nem tudták megakadá-
lyozni az egész dolgot, annyit mégis ki-
vittek, hogy csonka maradt a szervezet.

De amit egy új korszak küszöbén,
a kezdetnél vívmánynak tekintettek a
közösügyes rendszer hívei, azt ma már
keveselnie kell a nemzetnek. Semmi
okunk továbbra is csonkának tudni a
honvédséget.

Csak pár napja múlt a fényes ünnep-

ségeknak, melyek a nemzet törhetlen ra-
gaszkodását és lelkesedését koronás ki-
rálya iránt kitüntették. A nemzet minden
rétege egymást igyekezett felülmulni,
hogy hódoló szeretetű a korona viselő-
jével szemben kifejezésre jusson. Volt
alkalma a királynak meggyőződnie arról,
hogy hű magyar népe szívvel, lélekkel
övé, melyre jőben és rosszban egyaránt
számíthat.

Botorság volna bárkitől is, ha állí-
tani merésznél, hogy a bizalmatlanságra
bármilyen csekély s csak látszólagos ok is
forgogna fenn velünk szemben. Nem. Akar-
juk hinni és remélni is, hogy mielőbb
elhangzik a királyi szó, mely megadja a
honvédségnek a tüzérséget és műszaki
csapatokat, hogy ily módon katonailag
is minden tekintetben önállóvá váljék.

A képviselőház egyik közelebbi ülés-
sén ellenzéki oldalról többen hangoztatták
ezt a követelést. A bátorlalan kormány-
párti had a miniszteri padokról lesi az
intést hogy ők ebben a kérdésben minő
álláspontot merhetnek elfoglalni. Mi nem
is várjuk a nemzet ezen jogos önér-
zetéhez fűződő követelésének teljesítését
sem a Fejérváry báróféle osztrák szem-
lemű miniszterektől, sem a mostani szol-
galelkü többségtől.

Az ellenzék sürgelős felszólalásaiban
bizunk, hogy a király is meghallja és
meghallgatja a nemzet óhaját és kíván-
ságát. Az ellenzéknek nem is szabad ki-
fáradni a küzdelemben, míg csak a si-
keri ki nem vívja.

Nagy és fontos nemzeti érdek ki-
elégítéséről van szó, melylyel szemben a
rövid pénzügyi érdekeket latba vetni
nem is szabad. Különböző szó sincs elvi-
selhetlen anyagi áldozatokról, mint ezt
kormánypárti oldalról kürtölik, csak hogy
hangulatot keltsenek maguk mellett. Pe-
dig valóban furcsán veszi ki magát, hogy
azok az emberek hozakodnak elő a kér-
dés pénzügyi oldalával, a kik a közös
hadsereg minden szemhunyorítás nél-
kül szoktak megszavazni a rengeteg mil-
liókat.

Honvéd tüzérség és honvéd mű-
szaki csapatok szervezéséről akarunk
hallani mielőbb!

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése jul. 2-án. —

Három teljes ülésre terjedt az italmérségi
jövédékről szóló törvény módosítása tárgyában
a ház elé terjesztett javaslat általános tárgya-
lása. A vitában a kormánypárt részéről az
előadón, a pénzügyminiszter, meg a pénz-
ügyminiszteri államtitkár, kívül alig vett részt
valaki, úgy, hogy az ellenzék soraiból ke-
rültek ki jórómán az összes szónokok. A ház-
nak a jobboldalon ülő nagy többsége tehát
mindössze annyit tett ebben a három napos
munkában, hogy két napig nem mutatta ma-
gát, a harmadik ülés végén pedig megtöltötte
a padokat és a szavazással — felállott.

Ezzel a funkcióval a javaslat általános-
ságban keresztül ment s a hétfői és még egy
pár ülésben alapjául fog szolgálni a részletes
vitának, a mit az ellenzék a sérelmes szaka-
szoknál kezdeményez. Az ellenzéknek a nyári
hőség beálltával szerzett tapasztalatai alapján
meglehetősen biztos kilátása van arra, hogy
ez uttal is csak az előadóval, a miniszterrel,
a pénzügyi államtitkárrel s a kormánypártnak
valamely szemszúrásból felszólaló tagjával kell
birkóznia.

A szombati vita folyamán Szalay Imre
beszélt először. Bővebben foglalkozott a tör-
vényjavaslattal, mint olyannal, a mely a mű-
borgyártás tekintetében a csalást megadóztatja
s ilyenformán törvényesíti. Reflektált Gaál
Jenő beszédére is, a ki aztán helyreigazító
megjegyzéseket volt kénytelen tenni. Görgy
Béla, a kormánypártnak ebben a vitában első
nem hivatalos szónoka, szintén bírálta a javas-
latot, de abban a »reményben«, hogy majd va-
lamikor jobb is lesz, elfogadta a részletes
tárgyalás alapjául. Kun Miklós rámutatott arra,
hogy ez a törvényjavaslat voltaképpen a folyas-
zó kárára és a nagy borkereskedők előnyére
készült s nagyon helyesen jegyezte meg, hogy
a miórt — ha már elfogadják a törvény-
hozással — magasabb adóval kellene terhelni.
Ő volt az általános vita utolsó szónoka s be-
széde után az elnök a tárgyalást be is re-
szketette.

Következtek a záró beszédek. Hegedűs
Sándor, az előadó, hosszasan taglalta az ellen-
zéki szónokok érveit, végül pedig bevallotta,
hogy a pénzügyi rendelkezések maga is za-
varosoknak tartja Horánszky Nándor a
pénzügyminiszterrel s az előadóval polemizált,
alkut ajánlva föl az elsőnek arra nézve, hogy
javaslatának első részét az utolsó rész elfoga-
dása esetében föladják. — Wekerle Sándor

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Történeti hangverseny.

— Kurucz dalok. —

Káldy Gyula, a budapesti magyar zene-
iskola igazgatója és tanára, összeszedte és hang-
szerelte a kurucz-világból fönt maradt dalokat,
melyek egykor szabadságért küzdő őseinket
lelkesítették. E dalokat tanítványaival a főva-
rosban előadatta s az elért fényes siker arra
ösztönözte, hogy a vidéki városok közönségeivel
is megismertesse a kurucz dalokat. E vegett
körutat tesz az országban s mindenütt dicső-
séget és diadalt arat azokkal a régi nótákkal,
melyeket a szatmári béke után vaskézzel ül-
dözött a bécsi kormány, nehogy e nóták dal-
lamai ismét fölgyujtsák a magyar sziveket.

Debreczenben holnap, kedden lesz a törté-
neti hangverseny, a Bika-szálloda diszterme-
ben. A hangverseny iránt általános a közönség
közében az érdeklődés s a debreczeni közön-
ség valóban hálas lehet Káldy ur iránt, hogy
éppen most, az ugorka-szezon kezdetén, szerez-
neki olyan élvezetet, minőben még alig részesült.

A hangversenyen közreműködnek: Káldy
Gyula, Kuliffay Izabella, Csizsér Irén, Platz
Mariska, Kolozsvári Etel, Veres Sándor és Mayer
Adolf s a budapesti opera zenekarának több
tagja.

Az előadandó dalok közül közöljük a kö-
vetkezőknek a szövegeit:

Magyar gályarabok éneke.
(Régi magyar protestáns egyházi ének.)
XVII. század.

Térj magadhoz drága Sion,
Van még néked Istened!
Ki atyádként felkaroljon,
S szíved oszsa meg vedel!

Azt bünteti, kit szeret,
Máskép ő nem is tehet!
Sion ezt hát gondold meg
S szajb határt bús gyötrelmednek!

Hullámok, ha rémitenek
Mérhetetlen viz felett,
S a habok közt szíved remeg,
Hogy sírod is ott leled;
Ha aludni látod őt,
Ki reményed és erőd;
Sion! soha se feledd el.
Ő megvívhat tengerekkel, stb.

(Ifj. Jossenszky Károly. »Régi hangok.«)
A fentebbi énekből e század elején keletkezett e népdal:
Barna kislány megy a kutra, Hajajaha!
Nem talál a gyaloguttra, Hajajaha!
Piros alma hull az útra,
Ugy talál a gyaloguttra, Hajajaha! stb.

Most jöttem Erdélyből.
(1685—95.)
Most jöttem Erdélyből, Erdély országából —
Lovastól, nyergestől, egy nyargalt szolgástól.
Szolgámnak a neve Hányd-el-vesd-el Gyurka,
Magannak a neve: bujdosó katona.

Nem vétettem semmit, az ég bizonyágom:
Még síacs maradásom, köztetek lakásom...
Szegény árva fejem nincs hova hajtanom,
Szegény árva fejem nincs hova hajtanom.

Elment az én uram idegen országba,
Levelet íratott, hogy menjek utána...
Elment az én uram a török táborba,
Meggyászolom őtet fekete bársonyba.

Délig feketébe, délután veresbe,
Hajnalkor pediglen öltözöm fegyverbe.
Ülök paripára, jó lovam hátára,
Ugy megyek utána — nagy Törökországba.
(Thaly Kálmán. Adalékok I. köt., 225 l.)

Kurucz dal.
(1705.)

Csinom Palkó, Csinom Jankó,
Csonos kalabérom,*
Sz p selymes lödöngöm,
Dali pár pisztolyom,
Nosza rajta jó katonák,
Igyunk egészséggel!
Menjen táncba ki-ki köztünk
Az ő jegyesével!

Ne bänkődjék senki köztünk
Menjünk az alföldre;
Megrontatik kezünk által
Az labonez ereje!
Szabad nekünk jó katonák
Tisza-Duna közü,
Labonczágnak mert nincs sohult
Ottan semmi közü, stb.
(Thaly Kálmán. Adalékok II. köt., 87 l.)

Rákóczi dala.
(1-ső verziója.)

1. Jaj régi szép magyar nép,
Az ellenség téged mikép
Szagat és tép!
Mire jutott állapotod —
Ronlandó cserép!
Mint egy ékes eleven kép
Voltál olyan szép
Magyar nép!
De a Sasnak körme között
Fonnyadsz, mint a lép,
Szegény magyar nép!
Mikor lesz már ép?
Megrontottál mint cserép,
Jaj hát szegénymagyarnemzet
Jóra mikor lép!
2. Jaj, Rákóczi, Bercesényi

* Karabélyom.

Vitéz magyarok vezéri,
Bezerédi!

Hová lettek magyar népnek
Élő tüköri,
Nemzetünknek hirszerzői,
Fényes csillagi,
Ocskai!
Az ellenség mindenfelől
Őket emésztí,
Üzi, kergeti,
Búval epeztí,
Közénkbe sem eresztí;
Jaj hát, szegény nemzetünket
Miképen vesztí!

5. Rajtunk tenger a fegyver,
Mert a német köztünk hever,
S igen ver;
Mutogatja magát, mint egy
Kényes gavallér,
Nemzetünket kinszó pallér,
Nem szán mint hóler;
A kit ér,
Addig ver,
Miglen neki mindent ígér!
Látod, mily kövér,
Bőrében nem fer,
Még is csak mind többet kér!
Alig vagyunk országunkban
Miatta kenyér, stb.
(Thaly K. Ad. II. köt., 208 l.)

Rákóczi dala.
(2-ik verziója.)

Hej Rákóczi! Hej Bercesényi!
Régi vitéz magyaroknak
Elhunyt vezéri,
Élő tüköri!
Nézd a német
Lakó földünket
Jaj miként vezrí;

pénzügyminiszter nem reflektált erre az ajánlatra, hanem egyéb kijelentésekkel iparkodott megnyugtanni az ellenzékét. Így a többiek között kijelenté, hogy a műbörrel szóló törvényjavaslat teljesen elkészült s már a jövő ősszel foglalkozhatik vele a törvényhozás. A miniszter rendre vette a szónokok aggályait s minden kifogásra mondott valami biztatót, vagy enyhítőt. Erre a törvényjavaslatot Horánszky javaslatának teljes mellőzésével fogadta el a szabadelvű többség.

Az ülés kezdetén négy mentelmi ügyet tárgyalt a ház. Mind a négy ügy Sima Ferencnek az ügye, a kit rágalmasz, becsületsértés, sajtó útján elkövetett becsületsértés, meg párba miatt kívánnak felelősségre vonni az igazságszolgáltatási fórumok. Az ügyeket Kubinyi Géza előadó referálta s az ő javaslatához képest Sima mentelmi jogát a ház minden észrevétel nélkül felfüggeszté mind a négy esetben.

Hazaáruló oláhok. Kolozsvári lapok közlése szerint az erdélyi oláhok nemhogy lecsillapodnának s azon volnának, hogy a tisztességes közvélemény ne azonosítsa őket a hazaáruló oláhokkal, de inkább lépten-nyomon jelét adják annak, hogy az irántuk amugy is eléggé nyilvánuló elkeseredést még nagyobb mértékűvé akarják tenni. A Tribuna hasábjain nap-nap után folyik az árusítás. Az erdélyi részek minden falujából és minden városából, a hol csak oláh lakik, hosszú nyilatkozatok jelennek meg, aláírt neveikkel, a melyben a bécsi örökösöknek bizalmat szavaznak, köszönetet nyilvánítanak és eljárásukat mindenben helyeslik az oláhok. A pópák, az ügyvédek, az elámitott parasztok, birtokosok stb., mind aláírják a szemérmetlenül henczergő és büntetlenül megjelenő lázító nyilatkozatokat. Ezenkívül a Tribuna ontja rágalmaikat a magyar kormány, a magyar intézmények és magyar társadalom ellen. Ha a kormány erélyes kézzel nem nyúl fekéző eszközök után, okvetlenül bekövetkezik a reakció, a melynek esetleg szomorú következményei lehetnek.

BELFÖLD.

Ujabb oláhellenes tüntetések Aradon. A csütörtöki tüntetéseknek penteken folytatása volt Aradon. Este tíz órákor, óriási tömeg gyűlt össze Oncu főteri lakása előtt és macska zenét rendezett. Innen a tömeg folyton növekedve a szemináriumnak tartott, mely szűk utcában van. Az ide érkező tüntetőket a papnevelő ablakából kődobásokkal és vaklövéssekkel fogadták. A tüntetők viszont a szemináriumnak ablakait verték be. A tömeget erre a kivonult rendőrök távozásra szólították fel. Sokan el is távoztak, de a tüntetők egy része visszakerült, nagy zajjal lehurrogta az oláhokat, a kik erre megint kődobásokkal feleltek. Sarlot főkapitány most, daczára a közáporának, a palota elé ment és messze hallható hangon felszólította az oláhokat, hogy hagyják abba a dobálást. Erre a tömeg visszatért kiinduló pontjára, folyton abcuzolva az oláhokat. A szemináriumból dobált kővek megsebesítettek több rendőrt, a kik a tüntetők útját állták. Erre a főkapitány intézkedése folytán a rendőrség szuronyt szegezve a demonstráló tömeget szétkergette. Tizenegy óra felé mindenütt csend volt a városban. A főkapitány közrendészeti szempont-

ból felhívta a román szeminárium igazgatóját, hogy intézkedjék, hogy a román ifjúság lehetőleg kerülje a városban való csoportosulást. A főkapitány a főispánnal értekezett s abban állapodott meg vele, hogy esetleg a katonai karhatalmat is igénybe veszik.

Az új pénz bukása. Épen amikor Bécsből arról érkezik hír, hogy az osztrák képviselőház egy nagy pártja: a német baloldali valóságos sztrájkot rendez a pénzérték rendezésére vonatkozó törvényjavaslatok ellen, arról is érkezik hír, hogy Wekerle pénzügyminiszter a pénzérték rendezéséhez szükséges és a magyar államkincstár által már eleve beszerzett aranykészletek egy részén tudat. Wekerle pénzügyminiszter a külföldön kamatozásra elhelyezett aranykészletnek körülbelül egy harmadrészét — állítólag 12—14 millió forintot — felmond. Felhivatalosan e hír hatását azzal a megoldással iparkodnak gyengíteni, hogy a külföldi alacsony kamatláb miatt történik a felmondás, mindamellett tért foglal az a gyanus is, hogy Wekerle már számbaveszi a valuta-javaslatok Ausztriában való megbuktatásának lehetőségeit — s ezért ad túl az aranykészletet.

Hock János mandátuma. Hock János mandátumát szombaton tárgyalták. Hosszas tárgyalás után Hock János mandátumát igazolták. Az eset ellenzéki körökben nagy meglepedést keltett; a tárgyaláson jelen volt választók a bizottságot megjelenezték.

A milleniumi kiállítás. Az orsz. magyar képzőművészeti társulat igazgatósági ülésén elhatározták, hogy teljes erőből azon lesznek, hogy a tervezett kiállítás megtartásuk.

KÜLFÖLD.

A király látogatása Oroszországban. A Kievnben megjelenő »Kijevszko Szlovo« egész bizonyosnak mondja, hogy I. Ferencz József találkozni fog a cárral. (?) Ő felsége az ősszel, szeptember végén, vagy október elején megy el Sziernievicebe, a hol négy-öt napot tölt. Tiszteletére a Sziernievice mellett levő Szpálban nagy vadászatok lesznek, melyekben több orosz nagyherceg is részt vesz. E hirt természetesen tartózkodással kell fogadni.

Merénylet vagy baleset? Pétervárról egy eddig magában álló jelentés azt a hirt hozza, hogy Wladimir Alexandrovics nagyherceget, ki szemleuton van, nagyobb mérvű baleset érte. Midőn a vonat a novgorodi kormányzósgában levő Cserpovec állomásra érkezett, a szalonkocsij ajtaja magától kinyílt. Az ajtó előtt álló nagyherceg a vágányok mellett levő kőburkolatra bukott ki és vértől boritva összerogyott. A nagyherceg több seben és arcdaganatokon kívül komplikált kar és lábfejemódásokat szenvedett. A nagyherceg nem utazott tovább. A czárt azonnal értesítették a balesetről.

Kolera Párisban. A párisi kórház-igazgatóság részéről hivatalosan bevallották a kolera nosztrasz fölépését. A baj okát a Szajnavizre vezetik vissza. Három hónap óta 159 haláleset fordult elő. A járvány helyi természetű. Indiai kolera nem fordult elő.

Gyűjtés Ratiunak. Mint a bukaresti lapokból értesülünk, Romániában gyűjtés indult meg azon czélból, hogy Ratiu dr.-nak — Tordán történt kára kárpótlásául — egy nagy pa-

lotát építsenek. A már eddig összegyűjtött összeg felülhaladja a 100.000 frtot.

Határidő-naptár.

Július 5. Történelmi hangverseny a Bika-szálodában.

Július 5. Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottságának havi ülése.

Július 9. Egyházmegyei bíróság ülése a bírándi lelkész-választási ügyben.

Ujdonságok.

A földesi lelkész-választás. Földesen, Hajdúvármegye e virágzó nagy községében, f. hó 10-én lesz a lelkész-választás. A földesi ev. ref. hívek közül tegnap egy nagy küldöttség ment Kisujszállásra, hogy meghallgassák ottan Kiss Ferenc segéd-lelkész, ki szintén a jelöltek közt van. Szabó Mihály otományi lelkész a jelöltégtől visszalépvén, most már a földesi lelkézi állomásra csak két komoly jelölt van: Kiss Ferencz kisujszállási és Kövendi Dénes h-nánási segéd-lelkész.

A júliusi naptárból. A nappal hossza 1-én volt 15 óra 53 p., (napkelte 4 óra 7 perczkor, lenyugvás 8 órákor); július 31-dikén 4 óra 37 perczkor kel föl a Nap s lenyugszik 7 óra után 34 perczcel, a nappal hossza tehát 14 óra 57 p. Az egész hónap rövidülése ezek szerint 56 percz. A Hold 2-dikén reggel lépett meg negyedébe, holdtölte lesz 10-dikén reggel 3 órákor, utolsó negyed 17-dikén ugyancsak reggeli 3 óra után, megújul 24-dikén éjféltájban, ismét eléri első negyedét 31-dikén esti 9 órákor.

A kisujszállási gymnasiumra — mint lapunknak írják — 100.000 frtot szavazott meg Kisujszállás városa. E nagy lelki adomány, mely hangosan dicseri Kisujszállásnak áldozat-készségét, valószínűleg lehetővé fogja tenni azt, hogy a kisujszállási gymnasium ne vegye igénybe az államsegélyt, melynek igénybevétele mindenütt a protestáns autonómia megerősítését jár.

Párbaj a fekete-sárga zászló miatt. Pápan a lovassági kaszárnya kertjében Jutassy Ödön, a »Papai Közlöny« szerkesztője és Várkonyi Dező, a »Veszprém« szerkesztője pisztolypárbajt vívtak. A feltételek szűcsök voltak: háromszori golyóváltás 5—5 lépés avansszal, célzási idő 5 másodpercz. A másodszori golyóváltásnál mindkét fél pisztolya csütörtököt mondott. A harmadik golyóváltásnál Várkonyi golyója alig pár centiméternyire süvített el Jutassy füle mellett. A párbaj után a felek nem békültek ki. Okot a párbajra azon fekete-sárga zászló adott, melyet a koronázás jubileumakor Eszterházy Móricz gróf főispán pápai kastélyára kültött s a melyért a »Papai Közlöny« erősen megámtadta a főispánt. A »Veszprém«, mint a vármegye hivatalos lapja, védelmére kelt a grófnak és élesen elítélte a »Papai Közlöny« modorát. Erre a »Papai Közlöny« vasárnapi száma ugyancsak éles hangon megadta a választ, mire Várkonyi provokáltatta Jutassyt.

Női irtokok. A főváros olyan ügyiratai lemosolására, a melyek nem kívánnak kalligrafiait. — a tanács terve szerint ezentul nőket fognak alkalmazni. Ezzel a munkával főleg a tanítónői képesítéssel bíró, de alkalmazásban nem levő nőknek kívánnak tisztességes keresetet nyújtani.

Frakk lett módi viselet.

Kalpag helyett egy piczi

Posztóból készült miczi

Fedi fejét mindennek,

A német oka ennek.

(Régi népdal.)

Az álarcz.

— Elbeszélés. —

Irtá: DYHERRN GEORGE BR.

Fordította: BIRÓ IRÉN.

(Folytatás.)

Később majd minden este elment és nehezen nélkülöztek, ha nem volt jelen. — Kedvencz eledeleit készítettek és kedvelt dalait énekelte Lia, kinek gyönyörű hangja volt. A kellemes estéknek az atyjától jött levél vetett véget. A jövőre nem gondolván, átadta magát azon varázsnak, melyet Lia gyakorolt reá. Nehéz szívvél vallotta be vonalmát a lány-nak s midőn azon kijelentésére, hogy nem veheti nőül, Lia olyan egykedvű maradt, bár modorában különös változás volt észrevehető — könnyebb szívvél utazott el, mint előre gondolta, bár még mindig reá gondolt. Lia, iránti szerelme nem csupán szeszély volt, de idejekorán jött a figyelmeztetés. A zsidőleány, a polgári származásu, nem lehetett felesége. A legyőzhetetlen előítéletekkel nem kísérlette meg szembeállani, hanem lemondott.

Lia gyávaságnak nevezte áthelyeztetését és nem helytelenül, mert félt vele találkozni. Elmenekült a veszély elől, de sejtelmé sem volt róla, hogy szavai a szenvedélyes leány szívéből minden jó érzést kitéptek. Kévs ember lesz keserű családások árán jobbá és nemesebbé és egy fiatal szív inkább megsemmisül a nem érdemlett fájdalomtól, mint sem az által felemelkednék. Ne gondoljuk, hogy Lia csak költött személy, — mert ő az életből vett alak. En ismerem Liát és sok hozzá hasonló van a világban. Épp ezen a napon volt a jourfixe, —

Az újságok papiros-fogyasztása. Egy francia statisztikus kiszámította, hogy a világon most éppen négyezer papiros-gyár van; ezek a gyárak összesen 952.000.000 kilogramm papirt produkálnak, ebből 300.000.000 kilgr.-ot használnak föl a hírlapok.

Fürdői levél. Visk-Várhegy július 1. T. Szerkesztő ur! Visk-Várhegyen kedélyesen töltik a fürdő idényt a vendégek. Gondoskodik róla az igazgatóság, hogy akik itt vannak, meg ne unják magokat. Van szórakozás elég. Zongora, billiárd, sakk, tekepilya, krocket stb. mindnek van kelete. A fürdő berendezése különben a legmagosabb igényeknek megfelel. Van hidegvíz gyógyintézet, villany-iszap-fenyő fürdője stb. A közönség tulnyomó része természetesen hőlgyekből áll, kik itt pár hét alatt halvány róza színre változnak a vasas víztől s a jó máramarosi levegőtől. Június 28-ikan a Berta-csarnok nagy teremben matineet rendezett az igazgatóság Zongorán játszott Prohászkané ó nagysága andalító dalokat, — ugyan ő eneket operettekből ferfi bariton kísérettel, zajos tapsok között. Felolvasást tartott Biki Károly ref. lelkész és lapszerkesztő, a viski fürdő vendégeiről humoros apróságokat szedve csokorba. Egy 6 éves kis lányka csinosan énekel, zajos tapsokat aratva, végül zongora fejezte be a matineet. A közreműködők el lettek árasztva virágcsokrokkal. Június 30-ikan egy hosszabb kirándulást rendezett a fürdőorvos s a végponton ferterített asztal várta a közönséget közös oszonnával, egy láda sörrel s finom szomorodni borokkal. Volt is kedv olyan, hogy még másnapra is jutott belőle. Július 10-ikére már meg van állapítva a program. Egy hegedűművész s két zongoraművész jön a Szilágyból ide három napra, kik szívesek voltak megigérni a közreműködést, lesz felolvasás, zene, ének, versenykuglizás, czellővészet, tűzijáték s tánc. A vidék e napra tömegesen készül felrándulni. Majd erről bővebben (r. l.)

A vershez mellékelő ló. Berlinből írják, hogy Pálmai Ilka, ki mint Nebántsvirág egészen elragadta aközönséget, egy ismert nevű berlini sportszantól pompás és bizonyára eredeti ajándékot kapott. A »Hotel de Rome«-ban, a hol a művész lakik, — ugy jelenti a Thomas-színház igazgatósága, — libériás inas jelent meg, ki Pálmai Ilkának levelet hozott; a levélben a következő verset volt:

Ilka, isteni szubrett,
Kit nem bánt az etiket.
Közledekem óh! hallgass meg:
Mert elbűvölt bájos lényed.
Teljék abban kedved-kényed.
A mint felajánlok neked.
Midőn, mit kicsike Nitouche
Az órnagy elől kell, hogy fuss,
Pompásan ülsz a lovon fenn;
En, mint régi ismert sportszmen
Azért paripát ajánlok fel
S esdve kérlek, hogy fogadd el.

Pálmai Ilka — folytatja a jeletés — a rossz vers daczára elfogadta az érdekes ajándékot és a nemes lovat magával viszi Bécsbe. A régi sportman, ugy látszik, a Pegazust is megüli, noha költői akadályversenyben aligha nyerne vele díjat. Reméljük, hogy a nemes paripa nem — kacsa.

melyen a Joachim háznál a szokott társaság együtt volt a házikisasszony sokkal nagyobb gondot fordított öltöztetésére mint máskor; a sohasem viselt ritkító színeket szerette. Vörösés szőke haja, melyet koronaszertű vastag fonatokban viselt, most hajporozva volt s homlokán apró fürtökben volt elrendezve; fehér arca klasszikus szépségű volt. Csupán nagy, zöldes fényű szemei ragyogtak. Magas, fehér ruhát viselt; ékszere fehér korallból állott. Ha mozdulatlanul állott, szoborhoz volt hasonlítható.

Ma egész lényén valami nyugtalanság látszott; mindenivel beszélgetett, de csak rövid ideig. Vidám modorban társalgott, de arczkifejezése hideg volt. A vendégek Lia egész megjelenését idegenszerűnek találták, de egyikük sem tudta, hogy miért. Még hangja is oly szokatlanul hangzott, mint máskor még soha. —

Az első estén jól viselte álarczát és kezdte azt megszokni.

A társaságban egy fiatal ember is volt jelen, kinek megjelenése előkelőségre és eleganciára vallott. Neve Friedhof volt; nem régen tért a keresztény hitre és nagy vagyon örököse volt. Midőn külföldi utazásait és egyetemi tanulmányait befejezte, atyja egy nagy kereskedőház fejévé tette.

Minden férfi udvarolt Liának, de Friedhofon kívül senki sem merte vonalmat — Hypolit gróf mellett — nyíltan kimutatni. Lia nem ingadozott választásában. — Ha Hypolit nem közeledik, ugy bizonyára Friedhof Eduardot választotta volna, ki gazdag és művelt s nem kevésbé szép volt, — mint a gróf.

Friedhof kékesfekete göndör hajja, magas homloku férfi volt; kissé előre álló álla, hajlott orra és sűrű szemöldökei, szép szemei és barna arczszíne keleti származására vallottak. — Alakja ugy mint járasa elegáns volt.

Lia, ki minden vendéggel kezét fogott,

Nincsen immár

Országunkban

Sem bor, sem kenyér,

Mégis többet kér,

Bőreben sem fér.

Rákóczi-dal.

(3-ik verziója.)

(Tárogató.)

Hej Rákóczi, Bercsényi,

Bezerédi!

Magyar vitézek nemes

Vezérei!

Hová lettek,

Hová mentek,

Válogatott vitézi?

(Pálóczy Horváth Ádám. Ó- és Új mintegy ötödfélszáz Énekek 11. sz., 12 l. Kézirati gyűjt. Akad. könyvt.)

Bujdosó ének,

(1710.)

1. Őszi harmat után

Nagy hegyeknek ormán

Fujdogál a hideg szél;

Fujdogál a hideg szél;

Zöld erdő harmatát,

Piros csizmám nyomát

Hóval lepi bé a tél,

Hóval lepi bé a tél.

2. Régi időm elmúlt,

Most másképpen fordult,

Szomorú az én sorsom,

Szomorú az én sorsom...

Messzire bujdosom,

Hazámat itt hagyom;

Isten vezérli dolgom,

Isten vezérli dolgom.

5. Jobb hát a darvakkal

Vagy más madarakkal

Elbujdosom messzére,

Elbujdosom messzére;

Hogy irigym szava,

Ellenségim vasa

Szegény fejem ne érje,

Szegény fejem ne érje!

(Thaly Kálmán. Ad. II. köt. 310. l.)

A kibujdosó Rákóczi imája.

(1711.)

1. Győzhetetlen én kőszálom,

Védelmzőm és kővárom,

A keresztfán drága áron —

Ottalmadat tőled várom.

7. Im elmégyek országomból,

Drága kedves jó hazámból;

Eddigvaló hajlekomból,

Költözöm kell jószágomból.

8. Mutass Jézus kies földet,

Lakásomra adj jó helyet;

Ez életben csendességet,

Jövedőben idvességét.

(Thaly Kálmán. Ad. II. köt. 321. l.)

Gunydal az uralkodó német dívatra.

(XVIII. század második feleből.)

Attila, Lehel, Árpád,

Elhunyt dicső unokák.

Nem hallik a magyar név.

Oda a boldogabb év.

Gyászba borult Hunnia,

Mert nincsen Hunyadija,

Ridég nemzet lakik ott,

Hol hajdan magyar lakott.

A lány tárogató sirt,

Mindenütt, hol magyar birt,

Földjét lakta a nemzet

S igaz hazáit nemzett,

Sarkantyú és párdúczbőr

Volt czimere, s medveszőr-

Kalpag fedezte fejét,

Vas pánccal erős melyjét.

De már ezek elmúltak,

Hogy a hősök elhunytak.

A magyar dolmány helyett

Papiros-fogyasz-
tásuk kiszámította,
négyezer papiros-
szeszen 952,000 000
s ebből 300,000 000
napok.

Várhegy július 1.
hegyen kedélyesen
degek Gondosko-
y akik itt vannak,
szórakozás elég
olya, krockett stb.
berendezése kü-
veleknek megfelel.
villany-izsap-fény-
nyomó része ter-
k itt par hét alatt
nak a vasas víztől
Junius 18-án a
en matineet rende-
rán játszott Pro-
dalokat, — ugyan
arion kísérettel,
sasást tartott Biki
szekesztő, a viski
aproságokat szedve
nyika esinos ene-
vegü zongora fe-
reményűből el lettek
Junius 30-án egy
zett a fúrdőorvos s
ai várta a közönsé-
ada sörrel s finom
is kedv olyan, hogy
őle Július 10-ikére
program. Egy he-
ramvésznő jön a
a kik szívesek vol-
dest, lesz felolvas-
s, ezellőszet, tüzi-
apra tömegesen ké-
bővebben (r. l.)

Tekelt 10. Berlinből
mint Nebantsv rág
get, egy ismert nevé
és bizonyára ereleti
de Rome-ban, a hol
jelenti a Thomas-
berás inas jelent
velet hozott; a le-
et volt:

st.
as meg:
nyed,
kényed,
ked.
Ntonche
hogy fuss,
on fenn:
sportsmen
k fel
fogadd el.

aga a jentés — a
tia az érdekes aján-
nagával vízi Bécse.
zik, a Pegazust is
versenyben algha
juk, hogy a nemes

al a szokott társaság
ony sokkal nagyobb
mint máskor; a so-
ket szerette. Vörö-
aszerü vastag foná-
hajporozva volt s
en volt elrendezve;
zepségü volt. Csipán
re ragyogtak. Magas,
re fehér koralból ál-
ott, szoborhoz volt ha-

valami nyugtalanság
szelgett, de csak ró-
tan társalgott, de arcz-
vendégek Lia egész
nek találtak, de egyi-
mért. Még hangja is
mint máskor még

szelte álarczát és kezd-
atal ember is volt
előkelőre és ele-
Friedhof volt; nem
re és nagy vagyon
di utazásait és egye-
ezte, atyja egy nagy

Lianak, de Fried-
merre vonalmat —
yiltan kimutatni Lia
saban. — Ha Hypolit
nyára Friedhof Edu-
ki gazdag és mű-
szép volt, — mint

göndör haju, ma-
kissé előre álló álla,
moldőkei, szép szemei
keleti származására
y mint járása ele-
ndéggel kezelt fogott,

* Kirándulók a Halápon. A teg-
napi szép nap sokakat kicsalt a szabadba. Er-
dők s mezők telve voltak a gondatlan kirándu-
lók lármas seregével. De különösen sokan men-
tek ki a délután 4 órai Szatmár felé menő
vonaton a Halápra, melynek bizonyára már rég
lehetett ennyi intelligens úri vendége. Czivilek
és katonatisztek, kisasszonyok és fiatal urak,
urnók és mester-asszonyok, egész családok
minden pereputyostól. Több mint 300 személy
lepte el a tegnapi délután a Haláp dombos-
völgyes, ligetes berkes tájait, hol felzendült a
nóta, s ropogott a puská a tavak szélén, melyek-
ből úri halászkok fogdosták halókkal és horgokkal
az ezüst pikkelyzetes halcskákat, melyek közül
egy egy nagyobb Tisza-lakónak is hátran be-
válhatott volna. Arnyas fák alatt húzódtak meg
némelek, a rét selymes füvén heverték le mások,
kik is üdítő italokkal, izletes étkekkel frissítették
a nagy meleg miatt elunyult testet. A kirán-
csibab, a kutatóbb természetű kirándulók is
meglehettek elégedve az elég szép, az elég válto-
zatos tájjal, melynek bokros, erdős dombjai-
ról nem egyhelyt szép kilátás nyílt a lankásabb,
alacsonyabb fekvésű aranykálászoktól hul-
lámzó völgyekre. Voltak ugyan olyanok is,
ezek a javíthatatlan tarokk játszóknak voltak,
kik még ide is kivitték magukkal a kártyát és
nem törődve semmivel, beültek a lejtős fekvésű
csárda elé, a hol is a késő este beálltáig
fogták, ütötték a pagátot. Ezek még csak bold-
gok voltak, mert ülhettek, de voltak olyan
szerecsentlenek is, még pedig a kirándulók
legnagyobb része ilyen volt, a kiknek sem szék,
sem asztal nem jutott és a kik aztán bizony
nem a legfinomabb hangon kezdték dicsér-
getni a nemes városi tanács gondosságát,
mely legfőbbképpen és legleplezetlenebb mó-
don e szép kiránduló helyen nyilvánult.
Mert bizony nagy tapintatlanság, gondatlanság
a tanácstól, mely holmi revolveres zsornalisz-
teknek 800 forintokat dobál ki, hogy ezen a
kirándulásra oly igen-igen alkalmas helyet oly
annyira elhanyagolja. Pedig nem sokba kerülne
ott egy kissé modernebb berendezésű korsma
helyiséget tartatni és felállítani, mert az erre
fordított költségeket a kirándulók, kik bizo-
nyára ezután számban még inkább szaporod-
nának, busásan visszatértenék. Ohajtandó
volna az is, hogy a kiránduló közönség szá-
mára legalább vasárnap délutánonként egy kü-
lön vonat indítsanak a Halápra, kifizetné ez
is magát, s nem sok áldozatba kerülne. De
hát nálunk az ilyesmirel beszélgetni hiábavaló
dolog, mert városunk nagyfejű bölcsei, vezetői,
kik talán az írást sem nagyon érthetik, éppen
a skriblerek beszédére, no meg a nagy kö-
zönség érdeklőre a d n a k l e g k e v e s e b-
b e t. Hiába, a mi patriarchalis erkölcsű vá-
rosunkban még mindig ez a jelszó: »ha jöttök, lesz-
tek, ha hoztok, ezetek, mi ugyan azt sem bánjuk,
ha végképpen otthon maradtok is!»

* Arva segélyezés. A város által
segélyezett árvák, kik lehetnek vagy 650-en a mai
naptól kezdve átvehetik az 1892-évi II-ad
felére szóló segély illetményeiket az alapítvá-
nyi pénztárnál.

* Akasztófa virágok. A rendőrség
tegnap este a Ghillányi-kaszárnya melletti szem-
éldombok között razziat tartott. Nyolcz drb. 7 s
13 év közötti csavargót fogott össze, kik ott
kártyázással, bagozással, verekedéssel, pálin-
kázással, káromkodással ólték a napot. A rossz
kölykök, kiket nem egy lopás gyanuja terhel,

most Friedhof előtt állott. A sötét szemek ko-
molyan tekintettek le rá.
— Hallotta-e már a legújabb hírt? kér-
de a leány mosolyogva.

— A legújabb hír nem mindig a legér-
dekesebb felelte Friedhof.
— On szeret érvelni.
— Csak nagysáddal szemben.
— Azt hiszi, hogy ez által imponál? —
szólt a leány meggyőződéssel.
— Nem! volt a felelet. Ha valaki egy
fiatal hölgynek imponálni akar, azt rendszeren
unalmasnak és nevelésesnek találják. Csak
olyannak akarok látszani, a milyen vagyok,
tette hozzá nyíltan.

— Hypolit gróf holnap örökre elutazik,
mondá Lia minden átmenet nélkül, mialatt a
férjára tekintett.
Friedhof arczát sötét pir borította el;
sokkal b esületesebb és szerényebb volt, mint
hogy ezt kérdezze: miért mondja ezt nekem?
Eszrevehette, hogy csakugy szeretem önt mint
ő és ön a gróft inkább kitüntette. Es most
mosolyogva beszél elutazásáról, mint valami
közönyös dologról, mely önt nem érdekli. Mi
itt az igaz és mi a szinlelés?

— Ó nem így gondolkozott. Örömmel látta
a leány nyugodt kedélyhangulatát és azt hitte
te hogy csalódott.
— Ma délelőtt nálam volt és elbucsu-
zott. Igazán kár, hogy jövőre nem lesz köz-
tünk, mert jó társalgó volt.
— Azt hittem, — hogy több volt ön-
re nézve.
— Több? kérdé csodálkozva és a szót
lassan ejtve ki Lia. Arca semmivel sem árul-
ta el, hogy megértette.

A mit más esetben talán csak hosszabb
idő múlva közölt volna vele, most Friedhof
egyszerű őszinte szavakkal bevallotta Lianak
szerelmét, kétkedését és reményeit.
Egy barátságos mellékkeremben ültek
egymás mellett. Lia egyszer sem szakítottotta
felbe a beszélőt, s arca már nem lehetett

megannyian az erkölcsi sülyedés ama fokán
állanak, minőről a közönséges embereknek fo-
galma sem lehet. Romlottak testben, romlottak
lélekben, s sunyi, utálatos, vaczkorszzerű ar-
czáikra már is reá van nyomva a bűn és gaz-
ság letörölhetetlen Kain bélyege, melyet a bört-
ön romlott levegője még jobban fejleszt. Ép
ezért nem is börtön, de javító iskola kellene
e kis gazoknak, kik így nap-nap után sülyed-
nek a bűn fertőjében.

Utadó. Az utadó kivetési munkálatok már a
napokban belesznek végezve, úgy hogy azt már
e-hó közepén a városkáznaal meg is lehet te-
kinteni.

A kereskedő ifjak dalárdája által
szombat este a Margit-fürdő termében rende-
zett dalestely minden tekintetben fenyesen si-
került. A dalárda által előadott darabok zajos
tetszessel megurjaztattak, a tánczolni vágyó
leányok nagy boszuságára. Valóban örvend-
hetnek a kereskedők az általuk rendezett dal-
estélyeknek, mert annyi szép leány, mint itt
volt a hetről-hétre örökösen reklamikozt fényes
báloknak sem jelent meg. A négyeseket 60—70
pár tánczolta és a kedélyes mulatságnak csak
a hajnal vetett véget.

* Éjtelentáni jelenet. Szenzációs eset ez.
Összeszédnek egy rendőr. Azt mondják neki, hogy ba-
rom. Ez a szó, mint téglacsapás sulyt a tekintélyére.
És a rendőr nem kíséri be az illetőt. Sőt följe-
lentést se tesz e-leve. Hanem nyakába borul és sirva
jelenti ki, hogy igaza van.
Szinte hiheetlen.

Történt pedig következőleg:
Este volt. A csilagtallérok az égen ragyogtak. A
hold, az ég redőre, őrizte, hogy el ne lopják őket.
Egy rendőr állott a kávéház előtt.
Kivágódik ime a kávéház ajtaja és kurjongató
jokedével belezuhban a csendes éjbe egy ur.
— Uram, — csendesen legye, vagy viszem a
rendőrségre.

Ezt a rendőr mondja.
— Mit? csendesen legyek? Nem mégéy előlem te
barom?!

Ezt az ur mondja.
Éles farkasszem.
— Az ur azt mondta nekem, hogy barom!
— Az hát? Tán nem vagy barom? Igavonó
barma a városnak?

A rendőr elbámuls és hallgat.
— Igenis, igavonó, üzött zaklatott barma, Aki
törőd, marod magadat egész nap! aki feláldozod nekik
még az éjjeli álmot is, mikor más ember alszik vagy
lumpol. Látom, hogy dör lepi már a fürteidet; látom,
hogy redőbe vonul a homlokod. Hja, persze, megöre-
gített a gond! Othon bizonyosan van feleséged, kis
gyermeked. De te alig tölthetsz velök egy pár órát —
meg se ölelheted, meg se csokolhatod jóformán őket!

A rendőr még inkább hallgatott.
— És mit kapsz mindezt? — Havi 18 rongyos
forintot? Elég ez a betevő falatra? A feleséged ron-
gyos, a gyerekednek ki van a lába a cipőből — ma-
gadnak nem telik még bagóra se. De te ezért magad
vagy a kötelességtudás és lelkiismeretesség. Ott vagy
pontosan a posztón, mert rettegsz, hogy elcsapnak.
Bezzeg az urak mind kévsé csammognak a hivatalba,
de azért nem csapják el őket, hanem avanszirzatják
főfele — olyan helyre, ahol kevés a dolog, — hol
lebzselhetnek. Te pedig pár krajczárért húzod a jár-
mot, te barom!

Az ur szitkozódva dobta el a szivarját és dü-
lögözött tovább. A rendőr nagyot nézett utána. Nem
kísérte be. Hanem böltingatott a szavaira nagyokat...

volna halványabb, a mint lesütött szemekkel
hallgatta e vallomást. Megcsalja e férfit, ki
tejes bizalommal viseltetik iránta, ki szereti
és ő — ?

— Álarczot viselsz! hallott egy démoni
hangot. »Nem fogsz mást szeretni, mint a gró-
fot, ki megvert téged — e szerelmennek vége és
egyedül elhagyatva akarsz élni? Fogadd el
feléd nyújtott kezét, ez nem hazugság, nem
csalás. Alarcz, mosolyogj és mutass jó ked-
vet; nem nehéz az embereket félrevezetni,
ha azt mondod, — a mit szeretnek hal-
lani!»

A férfi elhallgatott és Lia kezét megcsó-
kolva mondá:
— Feleljen, — Lia, — sorsom kezében
fekszik.

— Ha azt hiszi, hogy kezem boldoggá
teszi, akkor az ön az, Eduard.
A boldog Friedhof Liát szívére ölelte és
azt hitte, hogy jobb választ nem is kaphatott
volna.

— Meg vagyok bosszulva, gondola Lia,
holnap a gróf megtudja, hogy mennyasszony
vagyok és ő lesz a megbesztzett; mert szeret-
tet, a gyáva!

A diadal érzetével, sugárzó arcczal lé-
pett kisérijével a szalonba. Szülei örömmel
vették tudomásul a leánykerést, a vendégek
pedig irigykedtek Friedhofra, mialatt szeren-
cse-kívánataikat kifejezték.

— Kár, hogy nincs itt Hypolit gróf, —
mondá hangosan Lia.
— Mennyire csalódik az ember a leány-
szívben, szolt néjéhez az öreg bankár. Mindig
azt hittem, hogy a gróft szereti. De Friedhof
sokkal jobb partie.

— Szeretném látni, hogy milyen hatás-
sal lesz reá e hír, gondola Lia kegyetlen öröm-
mel. — Meg volt róla győződve, — hogy a
tör szíven találta és nem vette észre, —
hogy az ő szíve vértett. Ezután olyan volt,
mint egy alarcz.
(Folyt köv.)

* Erdélyi kirándulás. A debreczeni
kereskedő ifjak önképző egyesülete tegnap
Lichtenstein József elnökölete alatt tartott ülésen
egyik erdélyi legjelentékenyebb városba rendezen-
dő tömeges kirándulás terve merült fel, —
melyet egy a választmány, — mint az egylet
többi tagjai lelkesedéssel fogadtak. — A ki-
rándulás idejéről Szent István napja
és az ezt követő vasárnap aug. 20 és 21-e
van kiszemelve. Ugyanazon egylet mulatság-
rendező bizottsága egyidejűleg elhatározta, hogy
időközönként társas vacsorákat fog rendezni
az egyleti tagok egymás közötti érintkezésének
élénkítése czéljából.

*** Hűsítőekkel ellátott vasuti ko-
csik.** Az amerikai Pacziik-vasuton több vag-
gont úgy rendeztek be, hogy hűsítő italokkal
és fagyalattal is elláthatja magát a közönség,
az ismeretes automata szerkezet által. A ko-
csiban levő egyik nyíláson, — ha bedob egy
pénzdarabot és a csap alá poharat tart (er-
ről magának kell gondoskodni), kap hideg lí-
monádét vagy málna-szörpöt; egy másik nyí-
lába vetett pénzdarabért pedig egy adag fagy-
lalt jelenik meg tálcán és kanállal.

* Hogy lát-e a vak? Egy hamburgi
orvosi szaklapban egy vak ember czikket
közöl, a melyben a többi közt azt bizonyítja,
hogy téves az a felfogás, mintha a vak az ő
látóképeségének pótlására a tapintás érzékét
használna főképpen, mert sokkal inkább hasz-
nálna a hallást. Nemcsak a hallása elesebb a
vaknak, hanem megkülönböztető képessége is
csaknem hihetetlen s e teheiségénél fogva ké-
pes a városok utcáin minden vezető nélkül
járni. Minthogy a vak a külvilág benyomásait
legnagyobb részt hallása által nyeri, gyakran
megtörténik, hogy valamely személy beszéd-
hangja jobb meggyőződés daczára is tévutra ve-
zeti őt s ahhoz vonódik, a kit a hang után
rókon-szenveesebbnek itel. Egy vak leány pél-
dál többször hallott egy énekesnőt s ezt any-
nyira ideális lénynek rajzolta magának képze-
letében, hogy mikor valaki őt az énekesnő
feslett élelmódjáról felvilágosította, így kiáltott
fel: »Ha ez a hang is csal, akkor minden a
világom hazugság.«

* Lövészet. A július hó 3-án tartott
lövészet alkalmával díjat nyertek legjobb mely-
lövessel Baum Miksa 1 drb. 2 frtos tallért,
legjobb körilövessel Szűcs Károly 1 drb. 1 frtos
tallért.

*** Alkalmazást keres egy felsőbb gym-
oszt. tanuló nevelősegre helyben vagy vidéken.**
Czím: a kiadó-hivatalban.

* Vájlunk el... Az öreg B. István
uram és kedves élete párja 28 esztendőttől
töltötte el egyetértésben, olyan egyetértésben
persze, a milyent az asszony vaskalapossága
és papucskormánya alatt előlteni lehet. Az
egész egyetértés különben abból állott, hogy
az asszony parancsolt, B. uram pedig sietett
tőle telhetőleg a parancsot teljesíteni, nehogy
kitörjön a zivatar, mikor is — mint felpana-
szolja — a legdédelgethető megszólítások a
»vén hunczut«, »vén kőtni való«, »vén tolvaj«,
»vén ilyen-olyan« — voltak. Mindezekben csak
megnyugodott volna már B. uram, mert hi-
szén megszokta az ilyen titulusokat egyik fiú-
be, a másik fiúlen kieresztésén, de érző szíve
és kemény feje már nehezebben vette be azon
új szokást, hogy kérekezés nélkül immár sé-
tálni sem volt szabad, mikor pedig kinevezte-
tett az újabb költésű csirkesereg főpásztorává,
a kemény fejben is meglötytyent valami, az
akarát és megmerte próbálni a tiltakozást
ezen akaratán kívül kinevezés miatt. Lón is
erre olyan perpatvar, amilyent még nem él-
vezett végig B. uram. Nem volt mit tennie,
belenyugodott apelláhtatlan helyzetébe s őrizte
a csirkeket meg a kótlót, de nem teljes meg-
adással, mert szívében bős harag forrongott.
Történt pedig, hogy a kaplar, az asszony, mi-
után kiadta volna a szigorú parancsot min-
denre nézve, Szoboszlóra utazott. No hiszen
volt is öröme B. urannak, szinte kedvet kapott
még a csirkeörzéshez is. Nagyszerűen telt el
az egész nap. Estenden beakarta hajtani a csir-
kéket az ólba. Összeolvassa őket egyszer, két-
szer és csak 27 van. Hol a 28-ik, a kis sánta
csirke? Túvé tette az udvart, kertet, de a
sánta csirke, az asszony dédelgetett kedven-
cze csak nem került meg. Rettenetes estét ál-
lott ki B. uram az asszony haza érkezétség
azon járta az esztét, vajjon meg lesznek-e
olvassa a csirkek. Mikor pedig az asszony le-
feküdt, szamon keres nélkül, még rettenete-
sebb volt az éjszaka. — Elkövetkezett a reg-
gel is. Kiltat a sánta csirke hiánya. Szegény B.
uram, inkább született volna vakon, mintsem
hogy a sánta csirke elveszett. Ha volt még
az öreg uron egy kis tisztesség, azt mind le-
szedte róla az asszony ország-világ hallattára
s ezenfelül nem kapott egész nap — enni, s
valamennyi kedves pipája volt, az mind a
földhöz verődött azon kijelentés kíséretében,
hogy ezután vége a pipázásnak is. Ennyi csá-
pást aztán már B. uram érző szíve sem vi-
selhetett el. A legnagyobb esőndben megszökött
hazulról az asszony megijedt, kezdte keresni
városszerte, ámde nem találta meg. Tegnep
aztán megtudta, hogy hova lett az öreg, mi-
kor kézbesítették neki a való kereset másod-
példányát, melyben az itt elmondottak szép
egymásutánban vannak felsorolva, s melyet
azzal a kijelentéssel fejez be az öreg ur:
»legjobban tenné a tekintetes bíróság, ha fel-
elevelitené a régi híres boszorkány pereket,
s itélne úgy, amint itéltek hajdanában: tűz

halálra.« — S okos volt az öreg, hogy ezt is
oda iratta, mert most már az asszony is vál-
ni akar.

Közgazdaság.
Vetések állása külföldön.

Junius hó végén a földmívelésügyi mi-
niszteriumhoz beérkezett konzuli jelentések
szerint:

Bulgáriában és Kelet-Ruméliá-
ban a vetések átlag jól fejlődnek s igen jó
termést ígérnek, bár helyenként a gyakori eső-
zések s a jég jelentékeny kárt okoztak. A rep-
czét már learatták; kielégítő eredményt adott.
Az árpat és rozsot aratták. A kukorica jól
áll. A szőlők jól fejlődnek.

Franciaországban a gabonane-
miek kielégítően gyarapodnak. A répa több
helyen gyenge.

Nagy-Britanniában a junius havában
kedvezőtlen, hűvös és deres időjárás uralko-
dott s a burgonyának, hüvelyeseknek által-
mára volt, a gabonaművek még kielégítően
állanak. A buza középterműt ígér.

Németországban a buzavetések, a
roszok gyengék, itt-ott ezek is jól állanak. A
tavaszakra az időjárás kedvezőtlen.

Oroszországban a vetések helyenkint
szépen javultak ugyan, mindazáltal Charkov,
Podolin, Poltava, Kursk és Csernigoban szá-
razság következtében rossz termésre van kilátás;
a legelő és réti fü teljesen lesült. Az
északi részekben a terméskilátások még a leg-
jobbak, mindazáltal közepenfelüli termésre ott
sem számíthatni.

Svájcban a buza még jó, a zab meg-
lehető, a rossz esős és viharos időjárás több
helyen tönkretette.

Szerbiában az őszi buza többnyire
jól áll, de sok helyen megdőlt a rossz időjárás
következtében; a tavaszi buza jól nő. A ku-
koricza kielégítően fejlődik. Szilva kevés lesz

Törökországban, a trapezunti fő-
konzul jelentése szerint, a vetések javultak s
a terméskilátások jók.

Budapesti gabonatózsde. Július
2-án. Baza máj—jun. 8.— pénz 8.— áru, őszre
7.98 pénz, 8.— áru. — Tengeri 1892 máj.—
jun. 4.78 pénz, 4.80 áru. Zab tavaszra —
pénz, — áru, őszre 5.40 pénz, 5.42 áru. —
Káposztarepce aug.—szept. 11.60 pénz, 11.65
áru.

Kőányal sorsolás.
A serteskereskedelmi csarnok jelentése.
Július 1.

a) Hízott sertes árak: I. Magyar első rendű: 1.
Öreg nehéz (páronként 300—400 kilgron felüli sulyban)
43.—43.50. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilg-
sulyban) 42.—42.50. 3. Fialat nehéz (páronként 320
kilgron felüli sulyban) 44.50—45.— 4. Fialat közép (pá-
ronként 251—320 kilg, sulyban) 45.—46.— 5. Fialat
könnyű (páronként 250 kilgron terjedő sulyban) 47.—
47.50. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280
kilgron felüli sulyban) 42.50—43.50. 7. Közép (páronként
220—280 kilgr, sulyban) 44.—45.— 8. Könnyű (pá-
ronként 220 kilgrig terjedő sulyban) 46.—47.50— III.
Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilgron felüli sulyban)
45.50—46.— 10. Közép (páronként 220—260 kilg. suly-
ban) 45.50—46.— 11. Könnyű (páronként 220 kilgrig ter-
jedő sulyban) 46.—46.50.— Sertes létszám: junius 30
napján volt készlet 150,957 darab. A hízott sertes-
üzletirányzata: változatlan. — Hízaltni való
sertes 15.— 17.—, malacz (4—11 hónapos korban,
felhajtott) 1306 drb.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Kaszanyitzky Endre
ELŐBB
Kuhinka I. K.
DEBRECZENBEN,
ajánlja üveg, porcellán, lampa és haztartási
czikkek nagyválasztékkal berendezett raktarat
nyáriidényre
különlegesen
Tükrözött kertigolyókat,
gráczi aranyhalakat,
igen esinos
hal- és virágtartókat,
szabadalmazott
étel- és palackhűtő jégszekrényeket
legjobbnak bizonyult egészségi
szódavíz készülékeket
minden nagyságban.
Berndorfi chinaezüst és Alpaca evőeszközöket
20 évi jótállás mellett.
Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.
Vidéki megrendelések a legnagyobb figye-
lemmel teljesítenek. (189.) 11.—

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-satin,
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

cégnél.

(171) Leszállított árúk az egész idény alatt.

157.
AZ „ISTVAN“ GŐZMALOM TÁRSULAT
GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.
Kézpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	16.80
B. Szinte aprószemű		16.20
0. Királyliszt		16.—
1. Lángliszt kivonat		15.—
2. Elsőrendű zsemlye liszt		14.40
3. Zsemlye liszt		14.—
4. Elsőrendű kenyér liszt		13.00
5. Közép kenyér liszt		12.20
6. Kenyér liszt		10.—
7. Barna kenyér liszt		9.82
8. Takarmány liszt		8.—
11. Fipom korpa szákkal		4.60
11. " " száknélkül		4.40
12. Durva korpa szákkal		4.—
12. " " száknélkül		4.20
12. Csirke buza száknélkül		3.50

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve

A. B. 0-6 számig	85. kilogramm.
7. és 8. szám	70. "
11. és 12. szám	50. "

(5.) Debreczen, 1892. június 15.

Szöllő gazdák
figyelmébe!
Peronospora ellen való
permetezéshez
AZURINT
feloldva üvegszámra
ugy **RÉZGÁLICZOT,**
jegeczes **SZÓDÁT**
igen jutányos árban ajánl
Rickl József Zelmos.

(3.) 43.

Lakás berendezésekhez
szőnyeg, butorszövet,
FÜGGÖNY,
viaszos vászon
Parkett,
lynoleum (parafaszőnyeg.)
nagy
választékban
tetemesen

leszállított áron
Kunz József és Társa

cégnél DEBRECZENBEN, kistemplombazár,
(127.) 69.—

Üzlet átalakítás
miatt a
legújabb nyári

NŐI RUHA

kelmék is tetemesen leszállított árban ajánlatnak:

Egy méter valódi francia batist	52 kr.
" " " batist rayé	60 kr.
" " " atlas satin	60 kr.
" " " de l'aine	80 kr.
" " tiszta gyapju ruhaszövet 100 cm. széles	60 kr.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

Debreczen, kistemplombazár,
Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

(256.) 12.—

Gazdaságoknak

ajánlunk a közelgő cséplési évadhoz locomobilfűtésre kitűnően alkalmas

királdi, akna és darabos szenet
a legjutányosabb árban, minden állomásra szállítva.

Megrendelések intézendők a

magyar általános köszönbánya részvény-társulathoz

(218.)

Budapest, bálvány-utca 8.

8.—

Képviselve Debreczenben: **KLEKNER MANÓ** ur által.

Férfi chifon ingek
a hírnemes Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr
GALLÉROK,
1 k 2 1 1 1 k,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, kezttyük,
Napernyők,
esernyők.
Kézmosó gyermek ruháskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.
SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.
80.—

ÜZLETHELYISÉG Debreczenben,

kereskedelmi- és iparbank palota (a megyeház mellett).

FIÓKÜZLET: H.-Böszörmény, Bazár-épület.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a

„KEGYELET”
temetkezési intézet,

mely **Kernáts és Fischer** cég alatt vezetett, — Fischer János urnak a cégből történt kilépése folytán, azt

Kernáts Gyula

cég alatt tovább vezetni fogom.

A midőn a fenti körülményt a n. é. közönségnek tudomására hozni szerencsém van, egyuttal tudatom, hogy az eddigi árakat **tetemesen** lejjebb szállítottam, a miről is a n. érd. közönség **meggyőződést** szerezhet.

A legegyszerűbb temetések rendezését a legdiszesebbig a **legnagyobb pontossággal** és a **legolcsóbban** elvállalom s eszközölöm.

Kérve a n. é. közönségnek becses bizalmát és támogatását és én biztosítom a **legtisztességesebb** és szolid **szolid kiszolgálásról,**

(275.) 4—20.

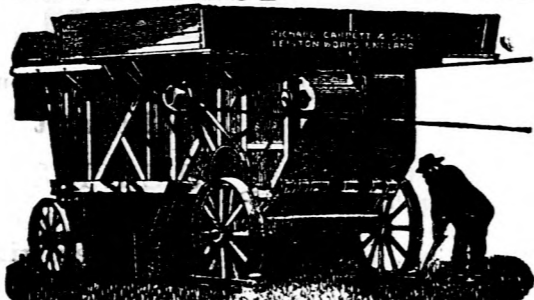
alázatos szolgája

Kernáts Gyula,

„KEGYELET” temetkezési intézet

KOTZÓ PÁL
gépészmérnök, BUDAPEST, Üllői-út 18-dik szám alatt.

Budapest,
Üllői-út 18.

Budapest,
Üllői-út 18.

Ajánl 2 $\frac{1}{2}$, 3, 3 $\frac{1}{2}$, és 4 lóerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű **sines gözcseplő-készleteket** hosszú szalmarázókkal, alsó szelelével és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazó és választó-hengerrel. **Fa- és szénfűtésre és eredeti szalmafűtő-gőzmozgonyokat.** Továbbá **R. CARRET & SONS** felülmulhatlan 49% tüzelőanyagot takarító **COMPOUND-GŐZMOZGONYAIT.** Legjobbnak elősmert „BRANTFORDI” önműködő amerikai kéveköti aratógépeit. Eredeti amerikai szána-gyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. **SORVETŐ- és SZÖRVAVETŐ-GÉPEKET** és minden egyéb kisebb gazdasági gépet. Jutányos árak, kedvező feltételek. (164.) 7—8.